

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויזניץ חיפה

בס"ד

אייר תשפ"א

פרשת "אמור"

"אמור אל הכהנים בני אהרן" (כ"א א'). רש"י: אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים. שהגדולים יזהירו במעשיהם כזוהר הרקיע, במדה כה מרובה, שניצוצי אור קדושתם יהיו נמשכים ומזהירים גם על הקטנים. (מהרי"צ דושינסקיא)

*

"אמור אל הכהנים בני אהרן" (כ"א א'). רש"י: אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים. להזהיר את הגדולים שיחשבו את עצמם לקטנים. (רא"י מסאדיגורה)

*

"ובא השמש וטהר ואחר יאכל" (כ"ב ז'). מובא בשם הרמ"ק מי ששומע חרפתו ושותק ומעביר על מדותיו, אינו צריך להתענות על עוונותיו כי מעבירין ממנו כל פשעיו (יומא כ"ג). ובזה פ"י הפסוק (איכה ג' ל') "ישבע בחרפה" שע"י חרפה, שאינו עונה למחרפיו, הוא יכול לשבוע ואינו צריך לתעניות. וזה הרמז בפסוק: "ובא השמש" אם אדם בא למדרגת השמש, ששמעה מהלבנה שאמרה להקב"ה א"א לשני מלכים להשתמש בכתר אחד ושתקה (חולין ס' :), אז "וטהר" נטהר עי"כ מעוונותיו, "ואחר יאכל" יכול לאכול ואינו צריך לתעניות.

*

"קדש יהיה לך" (כ"א ח'). רש"י: נהוג בו קדושה לפתוח ראשון בכל דבר.

פעם הגיע בעל **החפץ חיים** אל רבי חיים מבריסק לדון בעניני ציבור דחופים, יצא הגר"ח ועמו הדיין של בריסק רבי שמחה ז. ריגר, לקבל את פני האורח הגדול. בכניסה אל הבית התפתח ביניהם ויכוח מי מהשלשה יכנס ראשון. רבי חיים דרש כי ראשון יכנס האורח. מחה הח"ח: היתכן? הן מלבד גדולתו הריהו מרא דאתרא, ועל רבי חיים להיכנס ראשון, ואילו רבי שמחה ז. ריגר הריהו הראב"ד, ואף עליו להקדים כניסתו לפני. פסק הגר"ח בפיקחותו ואמר: בתור מרא דאתרא אפשר פשרה – ניכנס לפי סדר 'כהן', 'לווי', 'ישראל'..., הח"ח היה כהן, רבי חיים הלוי, ורבי שמחה ישראל, לאחר פסק דין זה מצד המרא דאתרא, נאלץ הח"ח לקבל את הדין.

(פנינים)

*

"ונקדשתי בתוך בני ישראל" (כ"ב ל"ב). אמרו חז"ל (יומא דף פ"ו): "ואהבת את ד' אלקיך" שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש ת"ח...מה הבריות אומרות עליו אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה...פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו...עליו הכתוב אומר (ישעי' מ"ט): "עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר". היינו כאשר אדם קורא קר"ש ואומר "ואהבת", יתכוון שע"י מעשיו יגרום לקידוש שם שמים. וזה מצוה על כל אדם ובכל יום.

(באר יחיאל)

*

"וספרתם לכם" (כ"ג ט"ו). אנו אומרים בספירה: 'אתה צויתנו ע"י משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקליפותנו'... והיכן הרמז בצווי, כדי לטהרנו מקליפותנו? אלא ר"ת של "לכם" הוא כדי לטהרנו מקליפותנו, נמצא ע"י הרמז בצווי בפ"י ע"י משה. (תורת חיים)

*

"והניף הכהן... תנופה" (כ"ג כ'). בזמן שבית המקדש היה קיים, היה הכהן מניף את שני הכבשים תנופה מחיים לדי' (רש"י – מנחות ס"ב). בזמן הזה שאין ביהמ"ק, אין כוהנים, ואין קרבנות – אעפ"כ יכול אדם להניף תנופה מחיים לדי'. אמר דוד המלך (תהלים ל"ד) "מי האיש החפץ חיים נצור לשונך מרע ושפתיך...", היינו ע"י 'שמירת הלשון' ["תנופה" אותיות תנו - פה] יכול כל אדם להיות כהן ב'בבית מקדש מעט' בזמן הזה, ולהרים תנופה מחיים לפני די'. (ספה"ק)

*

"פרי עץ הדר" (כ"ג מ'). רש"י: עץ שטעם עזו ופריו שוה. לכאורה מדוע נאמר "פרי עץ הדר" ולא נאמר "פרי הדר" בלבד? אלא העץ מרמז על האב והפרי מרמז על הבן. וכבר נאמר ונשנה בתורתנו הק' שצריך האב לחנך את בנו שילך בדרך התורה והיראה לטוב לנו כל הימים. כגון: "ושמעת בקולו... אתה ובניך" (דברים ל' ב'). "ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך" (דברים ל' י"ט). "לא ימוש מפיד ומפי זרעך..." (ישעי' נ"ט כ"א). ואם הבן (הפרי) דבוק לאביו (העץ) אזי גדלים פירות מתוקים, משא"כ אם הפרי מתנתק ח"ו מהעץ ונופל לארץ.., לכן לא יכול להיות "פרי הדר" כאשר הפרי לא דבוק לעץ, וזה הרמז – אם זה "פרי עץ" שהפרי דבוק לעץ, אזי זה גודל "הדר", וטעם עזו ופריו שוה. (ספה"ק)

*

למען תספר

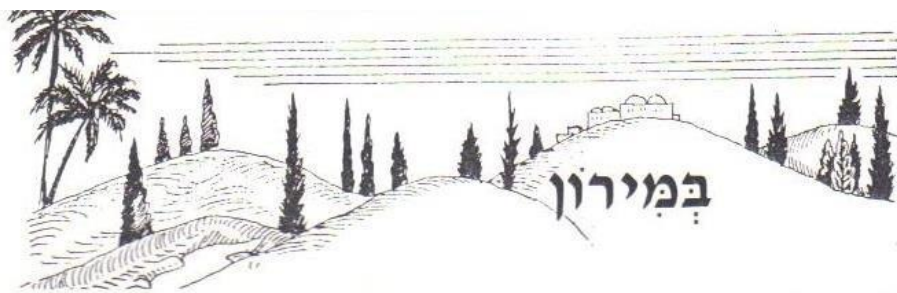
באחד מימי הקיץ הלוהטים הלכו בדרך בצוותא ה"שפת אמת" מגור עם רב מפורסם. כחום היום נאנח הרב ואמר: החום הזה, ממש קשה מנשא... נענה ה"שפת אמת" ואמר בחיוד: כאשר אדם נוטל עליו עול מלכות שמים באמת, כשור לעול וכחמור למשא, אזי אינו סובל מן החום. כי הלא אמרו חז"ל (שבת דף נ"ג) 'חמרא אפילו בתקופת תמוז קריר ליה' – שהחמור אינו מרגיש חום אפילו בתמוז... (ספורים קטנים)

*

ילקוט הפנינים

* מי שלבו צר – פיו רחב. ומי שלבו רחב – פיו צר...
* ביד הלשון – כבוד וקלון...
* שווים יהיו פיד ולבך, מחשבה ודבר שפתים - כי בזכות שלא שינו ישראל לשונם נגאלו ממצרים.

*

בְּמִירוֹן

ובחוץ — — — רוקדים...
טהרו העינים הבוכות,
נפרק המטען מהלב —
ועתה יוצאים במחולות.

עומדים הררי מירון דומם,
זקופים, נשאים, נוצצי טל.
המית תפלה נשאת באויר,
ושמש מבהקת מציצה מעל.

והשירה היא פה אדירה,
והרקוד פה עלאי —
"כל עצמותי תאמרנה",
והמחזה פה פלאי.

נדחק אתה בדרך ונדחף
בין המון אנשים צוהלים,
אינד חש בלחץ וצפיפות,
שמח הנד עם כל העולים...

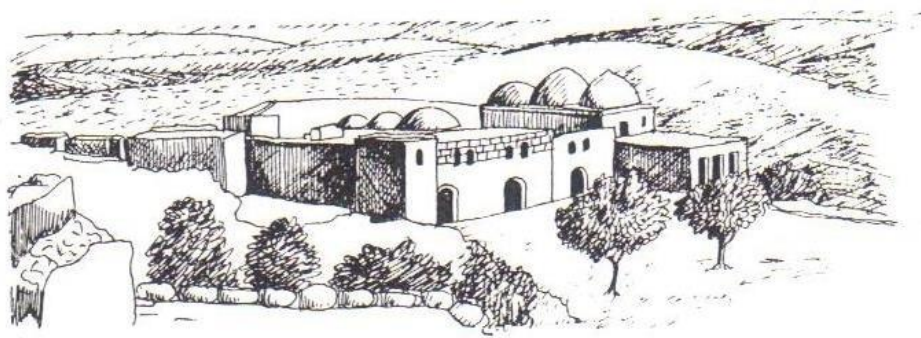

נחלי דמעות מבפנים,
בחוץ עצומה השמחה,
"וגילו ברעדה" בחוש רואים,
והרשם בלתי נמחה.

וסביב הציון מלכדים
מגון גדול של יהודים;
תלבושות שונות, פרצופים שונים
אך בלב פנימה כלם מאחדים.

ובשובך הביתה ממירון
עודך אפוף רגשות נעלים,
ובלבך תפלה ובלבך רצון,
שרגש זה לא יסור לעולמים

בוקעת תפלה חמה
מקרוב כל הלבבות,
המשטחים תחנוניהם
ושופכים דמעות.

(ניצוצי אור)

ל"ג בעומר - בחצר הקודש

ההדלקה
ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ההדלקה
אצל ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה

אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מנהג יחץ וקשת' אצל ה'חכמת אליעזר' זצלה"ה

* * *

פעם בא אל הרה"ק **מראזוואדוב** איש אחד לבקש ישועה גדולה, וצוה לו שיבוא בל"ג בעומר, כי אז זהו עת רצון להתפלל ולפעול ישועות בזכות רשב"י, ואמר ע"ז רמז בפסוק "לבי ובשרי ירננו אל א-ל חי", לבי נוטריקון ל"ב ימים שכבר עברו מימי העומר ועכשיו הגיע בשר"י נוטריקון רבי שמעון בר יוחאי, והיינו ל"ג בעומר יומא דהילולא דיליה, והיום הזה מסוגל להתפלל ולקיים "ירננו אל א-ל חי" שאז הקב"ה מקבל התפילות.

(עלון 'ליזענסקי' - כ"ק אדמו"ר רבי שלמה מבאבוב זצ"ל)